

**VOORONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN DIVERSE
BEPALINGEN VAN HET DECREET VAN 7 JUNI 2013 BETREFFENDE HET
VLAAMSE INTEGRATIE- EN INBURGERINGSBELEID**

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

1. Samenvatting

Dit voorontwerp van decreet is er op gericht het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid op verschillende punten te wijzigen. Samengevat hebben de wijzigingen aan het decreet betrekking op de volgende onderwerpen:

- de decretale opdrachten van de participatieorganisatie worden aangepast en er wordt gekozen voor een samenwerkingsovereenkomst met de Vlaamse Regering;
- er wordt een beleidskader gecreëerd voor het beleid inzake Nederlands als tweede taal;
- de doelgroep van het integratiebeleid wordt aangepast (personen van buitenlandse herkomst en rondtrekkende woonwagbewoners);
- de rapportering van de commissie Integratiebeleid wordt gekoppeld aan de actualisering van het actieplan en aan het opstellen van een voorstel van doelstellingenkader voor een nieuw actieplan;
- Het Agentschap Integratie en Inburgering krijgt de bevoegdheid om binnen een afgelijnd kader subsidies toe te kennen aan Brussel Onthaal vzw;
- er wordt een rechtsgrond ingeschreven voor de elektronische uitwisseling van persoonsgegevens tussen het Agentschap Integratie en Inburgering en de gemeentes;
- de doorverwijzing en sanctionering van inburgeraars door VDAB en OCMW wordt aangepast;
- de mogelijkheid om binnen het handhavingsbeleid inburgering tegen het vonnis van de politierechter beroep aan te tekenen bij de rechtbank van eerste aanleg wordt ingeschreven;
- de Vlaamse Regering krijgt de bevoegdheid om de lijst met opleidingen aan te vullen die het recht op een flexibel inburgeringstraject openen.

2. Aanleiding en context

Bepalingen m.b.t. de participatieorganisatie

In het regeerakkoord 2014-2019 van de Vlaamse Regering is opgenomen dat de Vlaamse overheid de werking garandeert van een erkende participatieorganisatie die optreedt als een forum van personen van buitenlandse herkomst, met voldoende spreiding zoals decretaal bepaald.

De beleidsnota Integratie en Inburgering 2014-2019 heeft de rol van de participatieorganisatie als belangenbehartiger en spreekbuis van personen van buitenlandse herkomst bevestigd en kondigde aan dat er onderzoek zou worden uitgevoerd naar succesvolle methodieken van beleidsparticipatie van personen van buitenlandse herkomst en belangenbehartiging in binnen- en buitenland. Op basis hiervan zou bekeken worden welke acties kunnen ondernomen worden om de beleidsparticipatie van deze doelgroep waar nodig bij te sturen.

Het onderzoek naar beleidsparticipatie van personen van buitenlandse herkomst, uitgevoerd onder promotorschap van HIVA-KU Leuven en in samenwerking met KEKI-Kenniscentrum Kinderrechten, Instituut voor de overheid en de Wakkere Burger werd eind 2016 afgerond.¹

Beleidsparticipatie werd hierbij opgevat als participatieactiviteiten in verschillende fases van de beleidscyclus, geïnitieerd door de overheid of ontstaan als initiatieven van individuen, groepen of het middenveld, die de intentie of het effect hebben overheidsbeleid te beïnvloeden.

Het onderzoek bevat ook enkele aanbevelingen m.b.t. het Minderhedenforum als erkende participatieorganisatie. Het onderzoek bevestigt dat het Minderhedenforum de rol heeft van vertegenwoordiger of belangenbehartiger voor belangen en behoeften van personen van buitenlandse herkomst, met betrekking tot een breed gamma aan inhoudelijke thema's, niet enkel integratie of cultuur, maar ook werk, onderwijs, gezondheidszorg, sport, enz.

Om die rol ten volle te kunnen opnemen, bevelen de onderzoekers aan dat het Minderhedenforum als dusdanig explicieter een koepel wordt van actoren die activiteiten in beleidsparticipatie met personen van buitenlandse herkomst ondernemen of ondersteunen. Deze actoren kunnen verenigingen zijn. Het kunnen ook burgers of experts zijn. Dergelijke verbredingsoefening is cruciaal om beleidsparticipatie open te trekken naar niet-verenigde personen. Het zal ook de representativiteit ten goede komen. Hoewel perfecte representativiteit noch haalbaar noch noodzakelijk is, is het in een evoluerende samenleving immers noodzakelijk om op continue wijze verbreding te zoeken, om nieuwkomers en nieuwe generaties te betrekken, en in het algemeen in te spelen op evoluerende interesses en behoeften van de bevolking.

Dit impliceert volgens de onderzoekers een decreetswijziging. Het decreet zou expliciet de rol van het Minderhedenforum als koepel van beleidsparticipatie-actoren moeten beschrijven. De onderzoekers geven daarnaast aan dat geopteerd zou kunnen worden om een (beheers)overeenkomst af te sluiten met het

¹ L. Vermeersch, S. Van den Broecke, P. De Cuyper, K. Herbots en J. Van Damme. 2016. Beleidsparticipatie van personen van buitenlandse herkomst in Vlaanderen. Geraadpleegd van <http://integratiebeleid.vlaanderen.be/publicaties/onderzoek-beleidsparticipatie-van-personen-van-buitenlandse-herkomst-in-vlaanderen>

Minderhedenforum die wederzijdse verantwoordelijkheden en verwachtingen regelt betreffende beleidsparticipatie van personen van buitenlandse herkomst.

Deze aanbevelingen vormden de aanleiding om hoofdstuk 4 van het decreet van 7 juni 2013 op enkele punten te wijzigen. De decretale opdrachten van de participatieorganisatie worden meer toegespitst op de beleidsparticipatie van de bijzondere doelgroepen van het integratiebeleid en er wordt voor gekozen om een samenwerkingsovereenkomst af te sluiten tussen de Vlaamse Regering en de participatieorganisatie.

Het Minderhedenforum wordt op dit moment erkend en gesubsidieerd als participatieorganisatie op basis van de bepalingen van hoofdstuk IV/1 van het decreet van 28 april 1998 betreffende het Vlaamse integratiebeleid. Op basis van deze bepalingen heeft het Minderhedenforum een meerjarenplan opgemaakt dat loopt tot 31 december 2020. Vanaf 1 januari 2021 zal de samenwerkingsovereenkomst van start gaan. Op die datum zal hoofdstuk IV van het decreet van 28 april 1998 opgeheven worden en zal hoofdstuk 4 van het decreet van 7 juni 2013 in werking treden.

Beleidskader Nederlands als tweede taal

Omdat kennis van het Nederlands de toegangspoort is tot volwaardige deelname aan de samenleving, is in het regeerakkoord de beleidsintentie opgenomen om het aanbod Nederlands als tweede taal (NT2) beter af te stemmen op de noden en behoeften van de anderstalige. De conceptnota 'Uitbouw van een slagkrachtig NT2-beleid' van 25 maart 2016 concretiseert deze beleidsintentie. De nota schetst het kader voor een doelgericht en doelmatig NT2-beleid en voor een betere invulling van de opdrachten van het EVA zowel wat betreft de intake, testing en doorverwijzing van anderstaligen naar het meest gepaste aanbod NT2, als wat betreft de regie over dit aanbod.

Met voorliggende decreetsaanpassing wordt het beleidskader gecreëerd voor het NT2-beleid.

Bijkomend worden nog enkele kleinere wijzigingen doorgevoerd.

B. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 2

In artikel 2 wordt een punt 15°/1 ingevoegd dat de definitie van een langdurig verblijf geeft. Er wordt een punt 21/1° ingevoegd dat de definitie van een persoon van buitenlandse herkomst geeft. Er wordt een punt 22°/1 toegevoegd dat de definitie van een residentieel woonwagenterrein geeft. Deze definities zijn belangrijk voor een beter begrip van de bijzondere doelgroepen van het integratiebeleid.

Punt 28° en punt 29°, die respectievelijk de definitie geven van een wachtuitkering en een werkloosheidsuitkering, worden opgeheven.

In de bestaande tekst van het decreet wordt in artikel 29, § 3, en in artikel 39, § 3, eerste lid, verwezen naar "inburgeraars die inkomsten verwerven via een wachtuitkering of een werkloosheidsuitkering". Deze omschrijving sluit echter de inburgeraar uit die in zijn beroepsinschakelingstijd zit, aangezien in deze periode geen uitkering wordt toegekend aan de betrokkene. Een inburgeraar die in zijn beroepsinschakelingstijd zit, kan echter wel door VDAB doorverwezen worden naar het EVA om een vormingsprogramma te volgen.

In de hogervermelde artikelen wordt daarom de verwijzing naar 'de inburgeraar die inkomsten verwerft via een wachtuitkering of een werkloosheidsuitkering' telkens vervangen door 'de inburgeraar die verplicht ingeschreven werkzoekende is'. Een verplicht ingeschreven werkzoekende is overeenkomstig artikel 2, 11° van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding" een werkzoekende die is ingeschreven bij de VDAB met het oog op het verkrijgen van een werkloosheidsuitkering of een inschakelingsuitkering. Deze definitie omvat ook de werkzoekende die in zijn beroepsinschakelingstijd zit.

In een nieuw punt 24°/1 wordt voor de definitie van het begrip "verplicht ingeschreven werkzoekende" verwezen naar artikel 2, 11° van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding".

Artikel 3

Artikel 3 van het bestaande decreet omschrijft de doelgroep van het Vlaamse integratiebeleid. Deze doelgroep wordt gedeeltelijk gewijzigd.

Het uitgangspunt blijft dat het integratiebeleid zich op alle Vlamingen richt, met speciale aandacht voor de bijzondere doelgroepen.

Het Vlaamse integratiebeleid focust in de eerste plaats op personen van buitenlandse herkomst. De definitie van dit begrip wordt nu opgenomen in artikel 2, 21°/1, maar wijzigt inhoudelijk niet.

Sinds het decreet inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden van 28 april 1998 heeft het Vlaamse integratiebeleid ook aandacht voor traditionele woonwagenbewoners. Met deze wijziging kiezen we ervoor om de focus te leggen op de rondtrekkende woonwagenbewoners.

Veel rondtrekkende woonwagenbewoners, in hoofdzaak de rondtrekkende Belgische Rom, bevinden zich in een erg kwetsbare situatie en kennen een grote armoede. Door hun rondtrekkende bestaan hebben ze moeite met het vinden van werk, de nodige hulpverlening, hebben ze moeite om afspraken te maken met gezondheidsverleners en gaan de kinderen niet of nauwelijks naar school.

Het Vlaamse integratiebeleid heeft specifieke maar geen exclusieve aandacht voor rondtrekkende woonwagenbewoners. Zij blijven voornamelijk doelgroep van andere beleidsdomeinen. Vanuit het integratiebeleid zijn de rondtrekkende woonwagenbewoners doelgroep in functie van coördinatie en afstemming over de verschillende beleidsdomeinen heen. Het is belangrijk dat de verschillende beleidsdomeinen en de lokale besturen en voorzieningen samenwerken en de nodige initiatieven nemen om deze kwetsbare en geïsoleerde doelgroep te bereiken.

Woonwagenbewoners die op residentiële terreinen verblijven zijn beter ingebed in een sociaal weefsel. Doordat deze mensen op een vaste plaats wonen, kunnen de kinderen er school lopen, kan er een band ontstaan met de lokale voorzieningen en kunnen ze zekerheden inbouwen in hun leven. Het inclusieve beleid van de verschillende beleidsdomeinen, het contact met de lokale beheerders en de lokale voorzieningen volstaan in principe om deze doelgroep te bereiken.

Artikel 4 en 5

In artikel 5 § 2 van het bestaande decreet wordt een tweede lid toegevoegd dat de rapportering van de commissie Integratiebeleid over de voortgang van het gevoerde beleid koppelt aan de actualisering van het actieplan en aan het opstellen van een voorstel van doelstellingenkader voor een nieuw actieplan. Dat betekent dat er twee jaar na de opstart van het plan een rapportering is over de voortgang van de acties en het gevoerde beleid, en vijf jaar na de opstart van het plan een rapportering is over het afgelopen actieplan. Beide rapporteringen worden door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement bezorgd. Deze werkwijze wordt eveneens gevolgd bij de rapportering over het horizontaal gelijkheidsplan.

In artikel 6 van het bestaande decreet wordt de tweede paragraaf opgeheven en wordt de verwijzing naar de rapportering aangepast.

Artikel 6

Artikel 8 van het bestaande decreet, dat gaat over de erkenning van een participatieorganisatie, wordt gewijzigd. Het uitgangspunt dat de Vlaamse Regering één participatieorganisatie erkent, blijft behouden, maar de focus wordt verruimd. De participatieorganisatie treedt niet langer op als een forum van organisaties van personen van buitenlandse herkomst, maar staat vrij om zich te organiseren in functie van haar algemene taak om met voldoende lokale spreiding de participatie aan de samenleving te bevorderen van de bijzondere doelgroepen. Om deze taak te vervullen kan de participatieorganisatie samenwerken met zowel verenigingen en netwerken, als individuele experts. Als netwerkspeler kan de participatieorganisatie al deze actoren samenbrengen en construeert ze gezamenlijk een brug naar overheid en externe spelers.

Binnen de context van het integratiebeleid opteren we ervoor om te focussen op het versterken van de beleidsparticipatie van de bijzondere doelgroepen. Daarom worden de decretale opdrachten duidelijker omschreven:

- Het sensibiliseren voor en ondersteunen van lokale actoren bij het nemen van initiatieven om de beleidsparticipatie van de bijzondere doelgroepen te bevorderen wordt opgenomen als opdracht van de participatieorganisatie. Beleidsparticipatie vatten we ruimer op dan het uitwerken van technieken om 'inspraak te vragen' of 'input te verzamelen'. Ondersteunen van moeilijk bereikbare groepen en capaciteitsopbouw inzake beleidsparticipatie moeten hierbij ook de nodige aandacht krijgen. Naast en samen met het brede middenveld heeft de participatieorganisatie vanop de tweede lijn een rol te spelen in deze capaciteitsopbouw.
- De decretale opdrachten van de participatieorganisatie m.b.t. belangenbehartiging, het vertegenwoordigen van de doelgroep en het uitbrengen van beleidsaanbevelingen, dragen reeds bij aan het versterken van de beleidsparticipatie van de bijzondere doelgroepen en blijven daarom behouden.
- Tot slot wordt verduidelijkt dat deze opdrachten van de participatieorganisatie steeds kaderen in een meer globale doelstelling, namelijk empowerment en emancipatie van de bijzondere doelgroepen en correcte beeldvorming over de bijzondere doelgroepen.

Uiteraard kan de participatieorganisatie buiten haar algemene opdrachten ook initiatieven opzetten die kaderen in deze globale doelstelling, als daar vanuit andere beleidsdomeinen vraag naar is. Dergelijke initiatieven zullen echter geen

deel uitmaken van de samenwerkingsovereenkomst, vermeld in artikel 9, en zullen evenmin voorwerp uitmaken van de subsidiëring, vermeld in artikel 11.

Artikel 7

Artikel 9 van het bestaande decreet wordt gewijzigd in die zin dat met de participatieorganisatie een samenwerkingsovereenkomst zal worden afgesloten voor een periode van vijf jaar. Deze overeenkomst laat toe de verwachtingen van de participatieorganisatie en de Vlaamse overheid t.a.v. de decretale opdrachten van de participatieorganisatie gezamenlijk te expliciteren en te vertalen naar een aantal strategische en operationele doelstellingen. Aan de doelstellingen kunnen ook concrete indicatoren worden gekoppeld. De participatieorganisatie beslist, binnen het kader van deze samenwerkingsovereenkomst, vervolgens autonoom en onafhankelijk over de uitvoering van haar opdrachten.

Om deze doelstellingen te realiseren, zal de Vlaamse overheid de nodige middelen ter beschikking stellen.

Artikel 8

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 9

Het tweede lid van artikel 12 wordt opgeheven. Lokale besturen zijn immers het beste geplaatst om zelf hun regierol over het lokale integratiebeleid concreet in te vullen.

Artikel 10

Artikel 17 van het bestaande decreet bepaalt dat het EVA tot opdracht heeft om de integratie te ondersteunen, te stimuleren en te begeleiden. Om deze opdracht te vervullen, realiseert het EVA een aantal kerntaken. De eerste kerntaak bestaat er volgens de huidige tekst van artikel 17 in om via een aanbod op maat de bijzondere doelgroepen van het Vlaamse integratiebeleid te versterken. Deze kerntaak omvat de dienstverlening bestemd voor individuele burgers. We onderscheiden daarbij twee types van aanbod: inburgeringstrajecten en een vormings- en begeleidingsaanbod.

Onder bijzondere doelgroepen worden zowel personen van buitenlandse herkomst als woonwagenbewoners verstaan. De (rondtrekkende) woonwagenbewoners zijn echter doelgroep van het integratiebeleid in functie van coördinatie en afstemming over de verschillende beleidsdomeinen heen. Naar de woonwagenbewoners toe wordt er vanuit het EVA geen eerstelijns aanbod voorzien. Dit is een taak van de andere beleidsdomeinen. Gelet op het voorgaande wordt artikel 17 aangepast in

die zin dat de eerste kerntaak van het EVA focust op personen van buitenlandse herkomst.

Tussen het derde en het vierde lid wordt een lid ingevoegd dat aan het EVA de rechtsgrond biedt om binnen de perken van de begrotingskredieten project- of werkingssubsidies toe te kennen aan Brussel Onthaal vzw.

Het EVA werkt nauw samen met Brussel Onthaal vzw voor het organiseren van het sociaal tolken en vertalen in Brussel en kent daarvoor een subsidie toe aan deze vzw. Om dit toe te laten werd de voorbije jaren een specifieke rechtsgrond in het begrotingsdecreet voorzien. Het is de bedoeling om deze samenwerking vooralsnog via subsidiëring vanuit het EVA aan Brussel Onthaal vzw in de toekomst verder te zetten.

Artikel 11

Aan artikel 20 § 1, tweede lid wordt een punt 7° toegevoegd dat elektronische gegevensuitwisseling tussen het EVA en de gemeentes mogelijk maakt.

Om inschakeling in het lokaal inclusief integratiebeleid, vermeld in artikel 4, § 4, 2°, mogelijk te maken, is het noodzakelijk dat gemeenten kunnen beschikken over de gegevens van inwoners die een inburgeringstraject volgen of gevolgd hebben. Zo kan een gemeente bijvoorbeeld, complementair aan het inburgeringstraject, inzetten op de participatie aan het lokale sociale weefsel en zelf nog extra inspanningen doen. Net omwille van die complementariteit, is het aangewezen dat de gemeenten over die gegevens van inburgeraars beschikken.

Artikel 12

In artikel 29, § 3 van het bestaande decreet wordt de verwijzing naar de inburgeraar die inkomsten verwerft via een wachttuitkering of een werkloosheidsuitkering gewijzigd in een verwijzing naar de inburgeraar die verplicht ingeschreven werkzoekende is.

Op die manier wordt opgevangen dat niet enkel aan de inburgeraars die een inschakelingsuitkering of werkloosheidsuitkering ontvangen, maar ook aan de inburgeraars die in hun beroepsinschakelingstijd zitten, een vormingsprogramma wordt aangeboden zoals door de VDAB aangeduid bij doorverwijzing. Een inburgeraar die in zijn beroepsinschakelingstijd zit, kan immers ook door VDAB doorverwezen worden naar het EVA om een vormingsprogramma te volgen.

Artikel 13

Artikel 31, § 3 van het bestaande decreet bepaalt de opleidingen die in aanmerking komen voor een flexibel inburgeringstraject. Met deze wijziging krijgt de Vlaamse Regering delegatie om de lijst met opleidingen verder aan te vullen. Dit laat toe om bijvoorbeeld bepaalde beroepsopleidingen van de VDAB eveneens in aanmerking te nemen voor een flexibel traject.

Artikel 14

Dit artikel wijzigt artikel 39, § 3, van het bestaande decreet. De bedoeling van paragraaf 3 bestond erin om een uitzonderingsregime op te nemen voor inburgeraars die inkomsten verwerven via een wachtuitkering, werkloosheidsuitkering, maatschappelijke dienstverlening of een leefloon. De inbreuken, zoals vermeld in de eerste paragraaf van artikel 39 worden voor deze groep van inburgeraars gemeld aan het VDAB of het betrokken OCMW (in plaats van aan het departement of het IVA).

Volgens de huidige tekst van het eerste lid wordt de inburgeraar die inkomsten verwerft via een wachtuitkering of werkloosheidsuitkering, in geval van een inbreuk naar VDAB doorgestuurd, met het oog op sanctionering.

Overeenkomstig de wettelijke en decretale bepalingen ter zake, kan de controledienst van de VDAB enkel een sanctie opleggen aan de inburgeraar die in het kader van zijn individueel actieplan door VDAB werd doorverwezen naar het EVA. De huidige formulering van artikel 39, § 3, eerste lid zorgt er voor dat ook inburgeraars die niet door VDAB zijn doorverwezen naar het EVA, ingeval van een inbreuk naar VDAB worden gestuurd. VDAB heeft echter geen sanctionerende bevoegdheid t.a.v. deze inburgeraars. Om dit op te vangen wordt artikel 39, § 3, eerste lid aangepast in die zin dat er uitdrukkelijk wordt verwezen naar inburgeraars die naar het EVA zijn doorverwezen door VDAB.

Net als in artikel 29, § 3 wordt er voor geopteerd om te verwijzen naar inburgeraars die verplicht ingeschreven werkzoekende zijn. Op die manier kunnen ook inburgeraars die nog in hun beroepsinschakelingstijd zitten, en dus geen uitkering ontvangen, worden doorverwezen naar VDAB, met het oog op een eventuele negatieve evaluatie.

Het tweede lid van artikel 39, § 3 voorziet in soortgelijke regeling voor inburgeraars die inkomsten verwerven via maatschappelijke dienstverlening of een leefloon. Deze inburgeraars worden bij een inbreuk doorgestuurd naar het OCMW, met het oog op sanctionering daar.

De huidige formulering van artikel 39, § 3, tweede lid zorgt ervoor dat alle inburgeraars die inkomsten verwerven via maatschappelijke dienstverlening of een leefloon, bij een inbreuk worden doorgestuurd naar het betrokken OCMW.

Opdat het OCMW een sanctie kan opleggen, volstaat het niet dat de inburgeraar inkomsten verwerft via maatschappelijk dienstverlening of een leefloon. Het volgen van inburgeringscursus moet uitdrukkelijk gekoppeld zijn aan de toekenning of behoud van die inkomsten.

Het tweede lid van artikel 39, § 3 wordt daarom aangepast in die zin dat enkel de inburgeraar die zich in een van de volgende twee gevallen bevindt bij een inbreuk wordt doorverwezen naar het OCMW:

1° De inburgeraar is in het kader van zijn geïndividualiseerd project maatschappelijke oriëntatie verplicht om een inburgeringscursus te volgen.

2° Het OCMW heeft het volgen van een inburgeringstraject als voorwaarde gekoppeld aan de toekenning of het behoud van financiële hulpverlening.

In alle andere gevallen zal een inburgeraar die inkomsten verwerft via maatschappelijke dienstverlening of een leefloon, bij een inbreuk worden doorverwezen naar het departement of het IVA.

Artikel 15

In artikel 40, § 2, van het bestaande decreet wordt het vijfde lid vervangen. Dit brengt inhoudelijk twee wijzigingen met zich mee.

In het bestaande artikel begint voor de inburgeraar de termijn om beroep in te dienen bij de politierechtbank te lopen vanaf de kennisgeving van de beslissing waarbij hem een administratieve geldboete wordt opgelegd. In artikel 42 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 januari 2016 houdende de uitvoering van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid wordt verduidelijkt dat de datum van de afgifte op de post van de aangetekende brief geldt als kennisgeving van de beslissing.

Deze regeling kan er voor zorgen dat de werkelijke termijn voor het indienen van een beroep aanzienlijk kan worden ingekort en zelfs in belangrijke mate kan verschillen van geval tot geval (als er bijvoorbeeld een weekend/feestdag volgt op de datum van afgifte op de post). Om dit te remediëren wordt in het nieuwe vijfde lid bepaald dat de beroepstermijn start vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief, vermeld in het vierde lid, aan de postdiensten overhandigd werd. Artikel 42 van het besluit van de Vlaamse Regering zal ook nog aangepast worden.

Daarnaast wordt met toepassing van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen de mogelijkheid om tegen het vonnis van de politierechter hoger beroep in te stellen bij de rechtbank van eerste aanleg ingeschreven. Het garanderen van een mogelijkheid tot hoger beroep dient om te vermijden dat politierechtbanken definitieve uitspraken zouden doen die een coherent inburgeringsbeleid en sanctioneringsbeleid doorkruisen.

Artikel 16 en artikel 17

Op 25 maart 2016 heeft de Vlaamse Regering de conceptnota 'Uitbouw van een slagkrachtig NT2-beleid' goedgekeurd. Deze nota schetst het kader voor een doelgericht en doelmatig NT2-beleid voor alle anderstaligen die in het kader van een inburgeringstraject, een studietraject, een traject naar werk,... Nederlands leren of vrijwillig leren.

Het NT2-landschap is een complex landschap waarbinnen verschillende instanties een rol spelen. Zo zijn er verschillende NT2-aanbieders (volwassenenonderwijs als grootste aanbieder, universitaire centra, VDAB, private aanbodverstrekkers) en verschillende actoren die NT2 als onderdeel van hun begeleidingstraject aanbieden (VDAB, OCMW, Agentschappen Integratie en Inburgering) of die taalondersteuning als onderdeel van hun opleidingstraject aanbieden (VDAB, OCMW, Syntra). Anderstaligen die Nederlands willen leren, moeten op een deskundige en objectieve manier geïnformeerd, getest en toegeleid worden in functie van het meest geschikte aanbod Nederlands.

Het complexe NT2-landschap maakt dat het aangewezen is om de uitvoering van het NT2-beleid maximaal in samenspraak met alle betrokken actoren vorm te geven. Om die reden houdt de regie over een behoeftedekkend en behoeftegericht aanbod NT2 voortaan ook in dat er een Vlaams afsprakenkader NT2 wordt opgemaakt en minstens vijfjaarlijks geactualiseerd (zie artikel 17, 2°, van voorliggend voorontwerp van decreet). Het Vlaams NT2-overleg krijgt de opdracht om dit afsprakenkader en de actualisering ervan goed te keuren (artikel 17, 3°).

De conceptnota schetst ook het kader voor een betere invulling van de opdrachten van het EVA zowel wat betreft de intake, testing en doorverwijzing van anderstaligen naar het meest gepaste aanbod NT2, als wat betreft de regie over dit aanbod. Met EVA worden de volgende vier organisaties bedoeld: het Agentschap Integratie en inburgering, het stedelijk Agentschap Integratie en Inburgering, Atlas vzw (Antwerpen), het stedelijk Agentschap IN-Gent vzw, en het Huis van het Nederlands Brussel vzw. In uitvoering van het decreet hebben zij de opdracht om binnen hun werkingsgebied de kernopdrachten met betrekking tot NT2 te realiseren.

Het EVA heeft de opdracht om een gecoördineerde en geobjectiveerde intake uit te voeren voor anderstaligen die Nederlands willen leren. Tijdens de intake peilt het EVA naar de behoefte van de anderstalige bij aanvang van zijn NT2-traject. Een inhoudelijk correcte en neutrale leervraagdetectie staat hierbij voorop. De intake en eventuele testing leidt tot een correcte en neutrale oriëntering van de anderstalige naar het aanbod dat het beste aansluit bij de gedetecteerde leervraag. Om dit alles zo goed mogelijk te kunnen realiseren, wordt de oriëntering door het

EVA naar het meest gepaste aanbod NT2 nader geregeld. We verwijzen naar artikel 16 van voorliggend voorontwerp van decreet.

Het EVA kan een anderstalige enkel oriënteren naar een NT2-aanbod dat ingericht is overeenkomstig de niveaus van taalkennis vastgelegd in het Gemeenschappelijk Europees Referentiekader voor Talen (artikel 16).

Voor anderstaligen zonder studiebewijs die georiënteerd worden naar een centrum voor volwassenenonderwijs of een centrum voor basiseducatie is het advies van het EVA minstens op het vlak van de niveaubepaling en de snelheid van leren (een standaardtraject met modules van 60 lestijden, een verkort of een verlengd traject) bindend voor het centrum in kwestie. Het EVA kan ook meteen rechtstreeks inschrijven in de meest gepaste module. Voor de anderstalige is dit de meest klantvriendelijke optie, maar dit is organisatorisch niet altijd en overal haalbaar. Op het regionaal NT2-overleg kunnen er aanvullende afspraken worden gemaakt om de oriëntering van de anderstalige naar het meest gepaste aanbod zo kwaliteitsvol en klantvriendelijk mogelijk te laten verlopen (artikel 16).

De afspraken over de oriëntering van de anderstalige naar een reguliere aanbodverstrekker buiten het volwassenenonderwijs worden vastgelegd in het Afsprakenkader NT2 (artikel 16).

Twee instrumenten moeten de regierol over het NT2-aanbod versterken: kwaliteitsborging van het NT2-aanbod en het opstellen van een behoefteplan waarop de aanbodverstrekkers hun NT2-aanbod organiseren.

In overleg met de stakeholders ontwikkelde de onderwijsinspectie het referentiekader voor onderwijskwaliteit NT2, een kwaliteitskader dat de krijtlijnen uitzet voor een kwaliteitsvol NT2-aanbod. Het kader sluit enerzijds aan bij het nieuwe en binnen onderwijs breed gedragen Referentiekader voor Onderwijskwaliteit (het ROK), maar werd anderzijds voldoende geconcretiseerd tot op het niveau van de opleiding NT2. Elke aanbodverstrekker is ervoor verantwoordelijk om binnen dit referentiekader een kwaliteitsvol NT2-aanbod te voorzien. Voor elk centrum, vermeld in artikel 2, eerste lid, 4°, a) geldt het referentiekader voor onderwijskwaliteit vermeld in het decreet inspectie 2.0, ingevuld met de specificiteit van het referentiekader voor onderwijskwaliteit NT2. (artikel 16).

Om blijvend een kwaliteitsvol aanbod te realiseren, moet elke aanbodverstrekker een professionaliseringsbeleid voeren. Ter ondersteuning van het professionaliseringsbeleid in het volwassenenonderwijs subsidieert de Vlaamse overheid pedagogische begeleidingsdiensten en het Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs (Vocvo). Deze diensten worden voortaan ook ingezet om samen te voorzien in een kwaliteitsvol, breed en op elkaar afgestemd ondersteuningsaanbod NT2 voor partners binnen onderwijs.

Om dit aanbod maximaal te laten aansluiten bij de noden op het terrein wordt het voorstel van ondersteuningsaanbod besproken op het regionaal NT2-overleg (artikel 17, 4°).

Om ervoor te zorgen dat het aanbod niet georganiseerd wordt volgens een eigen organisatieloga maar in functie van de gedetecteerde behoeften, zal het EVA voortaan op basis van een analyse van regionale behoeften en noden in het verleden en de analyse van de vraag regionaal een plan opmaken voor een behoeftedekkend aanbod NT2 in het volgende schooljaar. Het behoefteplan geeft aan wat de noden zijn voor een basisplanning NT2. Het is een werkinstrument op basis waarvan de aanbieders NT2 hun programmaties kunnen opmaken. Het behoefteplan wordt goedgekeurd op het regionaal NT2-overleg. Dit wordt geregeld in artikel 17, 1° en 3° van voorliggend voorontwerp van decreet.

Artikel 18

De Vlaamse Regering stelt voor iedere bepaling van dit decreet de datum van inwerkingtreding vast.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS